

EESC info

European Economic and Social Committee

A bridge between Europe and organised civil society

October 2023 | NL

Available Languages:

ES	BG	CS	DA	EN	DE	ET	FR	EL	GA	HR	IT	LV	LT	HU	MT
NL	PL	PT	FI	RO	SK	SL	SV								

HOOFDARTIKEL

Hoofdartikel

Samen geven we de toekomst vorm

Beste lezers,

In dit nummer wil ik graag met u delen hoe het EESC zich met volle overtuiging inzet om verandering teweeg te brengen en het maatschappelijk middenveld te mobiliseren, zodat we samen de toekomst van Europa vorm kunnen geven.

Als vicevoorzitter voor Communicatie heb ik van dichtbij de transformerende kracht van onze instelling mogen ervaren. Die kracht komt voort uit ons vermogen om belangrijke kwesties aan de orde te stellen en de aanzet te geven tot collectieve actie.

Dit jaar heeft het EESC deze kracht aangewend om twee dringende kwesties aan te pakken: waterbehoud en de komende Europese verkiezingen.

Water is essentieel voor het leven op onze planeet en heeft in 2023 een centrale plaats gekregen op de agenda van het EESC. Het EESC neemt het voortouw als de eerste instelling van de EU die watergerelateerde kwesties prioriteit geeft met een alomvattende Europese waterstrategie. De nadruk ligt daarbij op het beschermen van voorraden schoon water, het naar waarde schatten van water ten behoeve van iedereen, het aanpakken van mogelijke conflicten die verband houden met water en het bevorderen van duurzaam waterbeheer.

Ons Europees Blue Deal-initiatief krijgt momenteel de steun van het Europees Parlement en van de belangrijkste belanghebbenden op dit gebied. In september noemde Ursula von der Leyen in haar intentieverklaring bij de Staat van de Unie de veerkracht van water een belangrijke prioriteit voor 2024 en kondigde zij een nieuw waterinitiatief aan in het kader van de Europese Green Deal. Hieruit blijkt dat het besef is gegroeid hoe belangrijk water is en dat doortastende maatregelen nodig zijn om de uitdagingen op het gebied van onze watervoorraden aan te pakken.

Samen met de belanghebbenden en het maatschappelijk middenveld zetten we ons in om ervoor te zorgen dat water voor de toekomstige generaties ruimschoots beschikbaar blijft. We hebben met Ewa Ewart, regisseur van de sterke film “Until the last drop”, samengewerkt omdat we ervan overtuigd zijn dat de strijd voor waterbehoud grenzen overstijgt en gezamenlijke inspanningen van waterorganisaties, kunstenaars en individuen vergt.

Vooruitkijkend gaat onze aandacht uit naar de Europese verkiezingen in 2024. Deze verkiezingen zijn niet louter een oefening in democratie. Ze bieden het maatschappelijk middenveld de kans om het beleid te beïnvloeden en de toekomst van ons continent vorm te geven. In dit verband werkt het directoraat Communicatie van het EESC al nauw samen met de andere Europese instellingen en in het bijzonder met het directoraat-generaal Communicatie van het Europees Parlement, waarmee we regelmatig contact hebben.

Momenteel zijn we bezig met de voorbereiding van het seminar Connecting EU op 23 en 24 november in Bratislava, met als titel “European Elections 2024: why vote?”. Daar zullen we strategieën onderzoeken om maatschappelijke organisaties te mobiliseren en ervoor te zorgen dat hun leden in groten getale deelnemen. We zien die mobilisatie als een blijk van gezamenlijke

burgerzin en we willen ons actief voor het proces inzetten om positieve veranderingen teweeg te brengen en ervoor te zorgen dat de stem van het maatschappelijk middenveld wordt gehoord en naar waarde wordt geschat.

Met het doel om Europese burgers te mobiliseren voor de Europese verkiezingen in juni in het achterhoofd, zal het seminar een uitstekend forum bieden om in contact te komen met actoren uit het maatschappelijk middenveld en hen uit te nodigen hun netwerken, contacten en belanghebbenden te activeren in een echte geest van dialoog.

Ik nodig u uit om met ons mee te doen en ons te helpen het verschil te maken. Samen kunnen we aan een toekomst werken die voor iedereen duurzamer en rechtvaardiger is.

Laurențiu Plosceanu
Vicevoorzitter voor Communicatie

VOOR IN UW AGENDA

26 oktober 2023, Brussel

[Pleidooi voor een Blue Deal van de EU - conferentie op hoog niveau](#)

23-24 november 2023

Seminar “Connecting EU” - Europese verkiezingen van 2024: waarom stemmen?

13-14 december 2023, Brussel

EESC-zitting

METEEN TER ZAKE!

Gast in onze rubriek “Meteen ter zake!” is **Pierre Jean Coulon**, rapporteur voor het advies “Individueel en collectief zelfverbruik van energie als factor in de strijd voor de groene en energietransitie en voor economisch en sociaal evenwicht”. Met dit initiatiefadvies draagt het Europees Economisch en Sociaal Comité bij aan het strategische debat over investeringen in energie-infrastructuur voor individueel en collectief zelfverbruik in het kader van een rechtvaardige groene en energietransitie. Bottomline van het advies is dat, willen zelfverbruik en zelfopwekking van energie werkelijk een hefboom worden voor de groene en energietransitie en voor economisch en sociaal evenwicht, de burger dan echt centraal moet staan in de denkoefening hieromtrent.

PIERRE JEAN COULON: “WORD EEN ACTOR VAN JE ENERGIEBIOTOOP”

Zelfverbruik van energie, zij het individueel of collectief, biedt vandaag een van de enige antwoorden (of het enige?) op tal van energievraagstukken, zoals vergroening van de productie met behulp van hernieuwbare wind-, zonne- en zelfs waterkrachtenergie, maar ook bijvoorbeeld de aanpak van energiearmoede, die meer dan 80 miljoen Europeanen treft. Zowel de Intergouvernementele Werkgroep inzake klimaatverandering (IPCC) als het Internationaal Energieagentschap (IEA) pleiten regelmatig voor de grootschalige uitrol van alle beschikbare koolstofvrije technologieën, met name hernieuwbare energie. De opwekking van hernieuwbare energie is altijd sterk plaatsgebonden. De

installaties ervoor worden net daar aangelegd waar de omstandigheden er geschikt voor zijn, en daarbij kan ook rekening worden gehouden met de nabijheid tot de plaatsen van verbruik. Zo ontstaan er mogelijkheden voor zelfverbruik van energie, waarbij lokaal geproduceerde energie “direct” wordt verbruikt.

De EU maar vooral ook bepaalde lidstaten stimuleren zelfverbruik al enkele jaren via wetgeving, zowel individueel zelfverbruik (met name via de installatie van zonnepanelen op daken) als collectief zelfverbruik (bijvoorbeeld via fotovoltäische of windmolenparken geïnstalleerd door energiegemeenschappen, lokale overheden, coöperaties enz.).

Het EESC dringt er in zijn advies op aan dat alle burgers daadwerkelijk bij deze initiatieven worden betrokken en dat de (lokale en regionale) overheden de ontwikkelaars van dergelijke projecten ondersteunen.

Mutualisering en prijsafvlakking zijn een vorm van solidariteit en kunnen praktische oplossingen bieden voor de energiearmoede waarmee veel huishoudens vooral door hoge prijzen worden geconfronteerd. In dit verband moeten ook initiatieven zonder winstoogmerk worden aangemoedigd.

Om deze processen zo efficiënt mogelijk te beheren, moeten in de hele Europese Unie slimme meters worden uitgerold. Hierbij mag geen druk of dwang komen kijken. Wel moet in de nodige voorlichting worden voorzien om *ownership* bij de verbruikers te stimuleren, waarbij er ook duidelijkheid moet zijn over het gebruik van hun gegevens.

Op die manier kan iedere burger een actor worden van de eigen energiebiotoop.

“EEN VRAAG VOOR ...”

Een vraag voor...

In de rubriek “Een vraag voor...” vragen wij een EESC-lid om wat meer te vertellen over een thema waarmee hij of zij zich bezighoudt. Dit keer licht **Maria Nikolopoulou**, lid van de afdeling Landbouw, Plattelandsontwikkeling en Milieu en rapporteur voor het advies over de SDG's, toe waarom dit onderwerp centraal moet staan in de werkzaamheden van de toekomstige Europese Commissie. Dit verkennende advies getiteld “EU en Agenda 2030: een krachtigere uitvoering van de SDG's” werd opgesteld op verzoek van het Spaanse voorzitterschap van de Raad van de EU.

Maria Nikolopoulou: “De verwezenlijking van de SDG's vraagt om een overkoepelende strategie”

EESC-Info: Waarom moet de verwezenlijking van de SDG's volgens u een speerpunt zijn van de toekomstige Europese Commissie?

Het momentum is daar om voortgang te boeken met de duurzameontwikkelingsdoelstellingen (SDG's), getuige de top over SDG's die in september plaatsvond in New York, en die als doel had een nieuwe fase in te luiden en vaart te zetten achter de uitvoering van de SDG's met politieke richtsnoeren op hoog niveau.

Dat Commissievoorzitter Von der Leyen de SDG's niet uitdrukkelijk vermeldde in haar toespraak over de Staat van de Unie van 13 september, toont aan dat de SDG's niet de drijvende kracht zijn om een nieuwe wind te doen waaien in het EU-beleid. Er is sprake van een soort “SDG-washing”. In plaats van de SDG's te beschouwen als een overkoepelend kader vanwaaruit systeemveranderingen worden teweeggebracht, nemen we slechts onsamenvangende beslissingen en geven we verklaringen af over het verband met specifieke doelstellingen.

De volgende Europese Commissie moet de politieke toezegging om de SDG's te verwezenlijken serieus nemen. De verwezenlijking van de Agenda 2030 vereist structurele veranderingen, innovatieve oplossingen en samenwerking tussen overheden, het maatschappelijk middenveld, de bedrijfswereld en internationale organisaties. We hebben een transformatieplan voor de lange termijn nodig dat verder reikt dan 2030. Het EESC en andere maatschappelijke organisaties hebben van meet af aan gepleit voor een overkoepelende strategie om de SDG's te verwezenlijken. Dit vereist echter politieke moed en inzet, niet alleen om de beschikbare financiële en personele middelen verstandig te gebruiken, maar ook om de manier waarop de

administratie werkt te herstructureren en het hokjesdenken los te laten.

We worden geconfronteerd met ongekeende overstromingen, droogtes en bosbranden. We zijn getuige van groeiende sociale ongelijkheid, wat gepaard gaat met sociale onrust en onvrede met de huidige politici en beleidsmakers. We zien dat grote economische spelers hun marktpositie verbeteren en dat kleine spelers het steeds moeilijker krijgen om te overleven. Implementatie van de SDG's biedt de enige betrouwbare oplossing voor iedereen. Dit vereist collectieve actie, innovatieve oplossingen en een hernieuwde inzet voor het opbouwen van een betere wereld voor huidige en toekomstige generaties. We kunnen niet toestaan dat onze toekomst gedomineerd wordt door onzekerheid.

RAADT U WIE ONZE GAST IS?

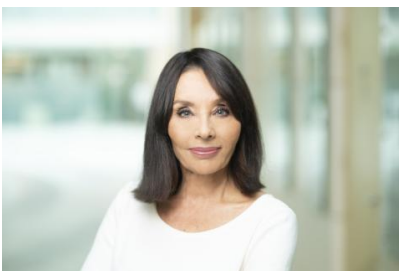

[De speciale gast](#)

In deze nieuwsbrief komen in de rubriek “**De speciale gast**” mensen aan het woord die zich hebben onderscheiden in de cultuur, politiek, wetenschap, journalistiek en op andere gebieden van het openbare leven. Hun werk, inzet en toewijding kunnen anderen inspireren tot even onvergetelijke verhalen en getuigenissen.

De speciale gast in oktober is **Ewa Ewart**, een Poolse documentairemaakster die indruk maakt op het publiek met haar moed, filmische onderzoeksgeest en journalistiek verantwoordelijkheidsgevoel. Ze reist naar plekken die anderen niet bezoeken, om de verhalen te vertellen van mensen die vechten voor een beter leven, soms letterlijk in de frontlinie, soms in een dagelijkse strijd voor een schoon milieu en een fatsoenlijk bestaan. Haar film “Until the last drop” gaat over de gevaren van de vervuiling van rivieren en de vastberadenheid en opoffering van mensen die rivieren nodig hebben om te overleven.

Voor deze film won Ewart onlangs de “Grand Prix” op het Green Film Festival van Deauville en sleepte ze ook de speciale “Prins Rainier III”-prijs in de wacht op het festival van Monte Carlo. De film zal in het EESC te zien zijn in het kader van een reeks activiteiten over de Blue Deal. (ehp)

[Ewa Ewart: “We moeten de krachten bundelen om onze meest waardevolle levensbron te beschermen: schoon zoet water”](#)

EESC-Info: U heeft als filmmaker en journalist diverse prijzen gewonnen en u houdt zich vaak bezig met lastige vraagstukken, zoals oorlogen en conflicten tussen mensen. Nu heeft u een film

gemaakt over water. Waarom?

Ewa Ewart: Mijn film “Until the last drop” vertelt het verhaal van een andere oorlog, de stomste die er bestaat. Het is het verhaal van de oorlog die de mens heeft verklaard aan water – een bron van leven – in naam van de vooruitgang. Meer in het algemeen gaat het hier over de oorlog die de mens voert met de natuur. Lang geleden besloot de mens dat het leven op aarde zou moeten plaatsvinden zoals hij dat wilde en dat de natuur de mens en zijn belangen zou moeten dienen. Door die overtuiging is onze planeet er nu erbarmelijk aan toe.

Wat waren de uitdagingen bij het maken van deze film?

Bij de BBC in Londen kwam ik voor het eerst in aanraking met het maken van documentaires. De jaren negentig waren gouden tijden voor documentairemakers. Er was genoeg geld en we reisden de wereld over om films te maken over allerlei fascinerende en relevante onderwerpen. Nu werk ik als freelancer en geniet van de vrijheid die dat met zich meebrengt. Maar het bij elkaar krijgen van genoeg geld voor een project kan af en toe ontmoedigend en tijdrovend zijn. Eigenlijk is dat momenteel de belangrijkste uitdaging waar ik mee te maken heb – het benodigde geld voor een film verzamelen. In vergelijking daarmee is de rest een koud kunstje! Als ik eenmaal zeker weet dat ik genoeg geld heb voor een film, beschouw ik alles wat daar verder nog bij komt kijken, als een veelbelovend en spannend parcours. Het maken van een documentaire kan onvoorspelbaar zijn, dus heb ik elke keer een plan B. Vóór alles zeg ik altijd tegen mezelf dat ik een geweldige film ga produceren! De grootste uitdaging bij “Until the last drop” was het weer! We filmde bijna alles buiten in zes landen en ons reisschema was erg krap. Dus onaangename verrassingen (van het weer) hadden ons geld kunnen kosten en onze opnameplanning danig in de war kunnen schoppen. Maar we hadden het geluk aan onze kant.

Welke rol kan de filmindustrie volgens u spelen om mensen bewuster te maken van de waterproblematiek en aan te sporen tot actie?

Documentaires kunnen een heel belangrijke rol spelen bij het geven van voorlichting en het vergroten van het bewustzijn van mensen over bepaalde kwesties. Mijn journalistieke achtergrond is het tv-nieuws, maar ik stelde vast dat mijn passie in een langer soort nieuwsformaat ligt. Om veel redenen hou ik van documentaires, maar één ding is essentieel: documentaires bieden je genoeg ruimte om te vertellen wat er aan de hand is en waarom. Ze geven je de tijd en de mogelijkheden om complexe gebeurtenissen en belangrijke vraagstukken uitgebreid in hun context te plaatsen en voor een breder publiek inzichtelijker te maken. Toen ik begon aan “Until the last drop”, stelde ik vast dat er al heel wat filmmakers films over waterproblemen hadden uitgebracht. Dat was aan de ene kant geruststellend, maar stelde mij aan de andere kant voor de interessante uitdaging om met een nieuw idee te komen waarin nog niemand zich had verdiept. Goede films over belangrijke vraagstukken hebben niet alleen het potentieel om mensen voor te lichten, maar ook om hen in actie te laten komen. Onze film is al vaak vertoond en na afloop komen mensen naar ons toe om te vragen wat ze zelf kunnen doen. Dat geeft veel voldoening.

Wat heeft u geïnspireerd om een documentaire te maken over water?

In 2017 werkte ik aan een film over hoe de olie-industrie bijdraagt aan de vernietiging van het regenwoud. We waren aan het filmen in het Amazonegebied in Ecuador toen een lokale leider me meenam naar de rivier. Hij droeg een witte rubberen handschoen en streek daarmee over het wateroppervlak. De handschoen kleurde helemaal zwart. Er zat een dikke, olieachtige substantie op. Ik was daar erg van onder de indruk. Toen is denk ik het eerste zaadje voor mijn waterdocumentaire gelegd.

Waarom vindt er geen publiek debat plaats over de waterproblematiek?

Een van de redenen daarvoor is simpel. Water is nog overvloedig beschikbaar en dat beschouwen we als vanzelfsprekend. Het grootste deel van het aardoppervlak is namelijk bedekt met water, maar rivieren – de belangrijkste bron van schoon zoet water – zijn goed voor minder dan één procent van al het water. Er wordt vooral lokaal verslag uitgebracht over de miljoenen mensen die kampen met watertekorten. Op de een of andere manier denken we dat waterproblemen zich in landen ver bij ons vandaan voordoen en we ons daar zelf geen zorgen over hoeven te maken. Ik hoop dat onze film mensen tot hun schrik doet beseffen dat dit

volledig onjuist is. Een andere reden is dat machtige lobby's van partijen die baat hebben bij watervervuiling en de roekeloze exploitatie van de watervoorraden, grote invloed hebben op de beleidskeuzes die worden gemaakt.

Gelukkig zijn er ook een aantal positieve signalen die erop wijzen dat we ons er bewuster van worden dat we op een andere manier met onze waterbronnen zullen moeten omgaan. In maart dit jaar vond voor het eerst sinds een hele generatie de VN-waterconferentie plaats. Daar bleek overduidelijk dat we, verontrustend genoeg, helemaal niet goed bezig zijn met de aanpak van waterproblemen en het halen van waterdoelstellingen. Zo zetten we ons eigen bestaan op het spel. Elk jaar is het ook Wereldwaterdag om onszelf eraan te herinneren dat we de krachten moeten bundelen om de watercrisis op te lossen. Omdat we als mensen allemaal water nodig hebben, moet iedereen in actie komen. Laten we hopen dat er daartoe steeds meer initiatieven worden ontplooid.

Wat vindt u het belangrijkste dat mensen moeten weten over de watercrisis?

Dat er daadwerkelijk een echte watercrisis is en dat die erger wordt. Het moet tot ons collectieve bewustzijn doordringen dat we niet veel tijd meer hebben. Als we de manier waarop we met water omgaan, niet radicaal veranderen, zullen we wellicht op een dag meedogenloos hard worden wakker geschud. Dat is een van de boodschappen van onze film. Ik hoop dat degenen die in staat zijn om de crisis te bezweren voordat het te laat is, deze boodschap ter harte zullen nemen. Een van de mensen die in onze film aan het woord komt, vraagt: "Zal de aarde op ons wachten totdat we tot dit inzicht komen?"

Wat wilt u zeggen tegen de Europese Unie en de lidstaten? En wat tegen de burgers en in het bijzonder jongeren?

Op die vraag zijn zoveel antwoorden mogelijk! In de eerste plaats wil ik dat heel veel mensen in de EU en in de lidstaten gaan kijken naar "Until the last drop". En dat zeg ik niet uit ijdelheid! Elke keer als we deze film vertonen zie ik wat de impact ervan is. Ik wil graag dat deze film besluitvormers ertoe aanzet om alle activisten te helpen die strijden voor schone, gezonde rivieren. Het is een schande dat we er niets tegen doen dat Europa het meest versnipperde rivierenstelsel heeft. Het is een schande dat in Italië, het land dat de Europese beschaving zoveel heeft verrijkt, de meest vervuilde rivier van ons continent stroomt. De Sarno-rivier, die ooit als godheid werd beschouwd, is ook de op twee na meest vervuilde rivier van de wereld. Onze jacht op vooruitgang en ontwikkeling heeft van deze rivier een stinkende dode stroom gemaakt.

Is er nog hoop?

Ja, en over hoop gaat het ook in onze film. Sommige mensen worden zich ervan bewust dat we niet veel tijd meer hebben om de manier te veranderen waarop we met water omgaan voordat het te laat is. Dat zijn de activisten die hun best doen om de schade te beperken die anderen al aan waterbronnen hebben toegebracht. Ik heb mijn hoop gevestigd op deze activisten, die met eigen ogen hebben vastgesteld hoe ernstig de problemen zijn. Zij zijn het die bij de rivieren leven en van de rivieren leven en die als eerste de gevolgen ondervinden van de besluiten die politici nemen. Onze besluitvormers zouden van hen moeten leren. We willen van deze documentaire een instrument maken om mensen kennis bij te brengen over water. De medebedenker en presentator van de film, Piotr Nieznański, heeft voor leraren en jongeren het programma "CodeForBlue" ontwikkeld. De jongeren van vandaag zullen morgen beslissingen nemen over het beheer van de watervoorraden. In het onderwijs horen ze momenteel niet het hele verhaal over de watercrisis. Daar willen we wat aan doen. We zijn begonnen om dit programma in Polen in te voeren.

Wat moeten we nu doen om de planeet te redden?

We moeten allemaal uit onze eigen bubbels komen en de handen ineenslaan om onze gezamenlijke, meest waardevolle levensbron te beschermen en verstandig te beheren: schoon zoet water. Een politicus uit Minganie County in Quebec, Canada, die zijn inwoners heeft geholpen om een rivier te beschermen, zegt in onze film: "Mensen willen rijk worden omdat ze denken dat dit hen gelukkig zal maken. De westerse economieën zijn op dat idee gebaseerd. Als we met alle veranderingen die we in onze regio en de rest van

de wereld zien gebeuren niet nu onze opvatting over ontwikkeling wijzigen, zullen we allemaal ten onder gaan.”

Ewa Ewart is een journaliste en bekroonde filmmaakster die is gespecialiseerd in baanbrekende en invloedrijke documentaires. Ze is geboren en opgegroeid in Polen, maar heeft het grootste deel van haar loopbaan bij de BBC in Londen gewerkt. Ze reist de hele wereld over, heeft in talrijke landen gewerkt en produceert en regisseert veel, van onderzoeksfilms tot politieke en sociale observatiedocumentaires. Haar films brachten onthullingen over bijvoorbeeld de corruptie in het Rusland van Boris Jeltsin, de geheime gevangenkampen in Noord-Korea, de burgeroorlog in Colombia en het geheime en illegale bijzondere uitleveringsprogramma van de CIA voor terrorismeverdachten. In haar films vertelt ze vaak zeer memorabele verhalen, zoals over de tragedie in Beslan. Eén jaar na de terroristische aanslag in die stad waarbij meer dan 170 kinderen om het leven kwamen, maakte ze daar een documentaire over. Vijf jaar na deze gruweldaad volgde een tweede documentaire, waarin ze liet zien dat veel kinderen die de aanslag hadden overleefd, nog steeds getraumatiseerd waren.

NIEUWS VAN HET EESC

EESC viert het succes van het burgerinitiatief “Fur Free Europe”

Op 20 september 2023 heeft het EESC de resultaten van het Europees burgerinitiatief (EBI) “Fur Free Europe” besproken. Met dit initiatief wordt krachtig gepleit voor een bontvrij continent en voor een totaalverbod op de pelsdierhouderij en op de verkoop

van bontproducten op de Europese markten.

Het EBI “Fur Free Europe” heeft de steun gekregen van maar liefst 1,5 miljoen Europese burgers en in minder dan tien maanden tijd de vereiste drempels in 18 lidstaten gehaald. Deze cijfers weerspiegelen de uitkomst van de Conferentie over de toekomst van Europa en de meest recente speciale Eurobarometer-enquête; uit allebei blijkt dat er grote steun is voor hogere dierenwelzijnsnormen.

“De Europese Commissie heeft toegezegd de dierenwelzijnswetgeving tijdens haar huidige mandaatsperiode te willen herzien. Hiermee ontstaat een cruciale kans om tot een bontvrij Europa te komen”, benadrukte Elise Fleury, organisator van het EBI en campagneleider voor Eurogroup for Animals.

Tilly Metz, lid van het Europees Parlement en voorzitter van de Interfractiewerkgroep Dierenbescherming, sloot zich hierbij aan: “Het snelle succes van het EBI “Fur Free Europe” onderstreept de diepe bezorgdheid van burgers over de exploitatie van dieren en roept op tot doortastend optreden van de EU. In dit geval

volstaat het niet om alleen de dierenwelzijnsnormen te verbeteren. Het is hoog tijd dat we een einde maken aan deze wrede en onnodige handel.”

Op 12 oktober zal het EBI Fur Free Europe worden gepresenteerd tijdens een openbare hoorzitting die wordt georganiseerd door de Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling en de Commissie interne markt en consumentenbescherming van het Europees Parlement. Het EESC zal actief aan dit evenement deelnemen om zijn steun voor het initiatief uit te spreken. In een komend EESC-advies zal ook specifiek worden ingegaan op de nieuwe, voor eind 2023 verwachte Commissievoorstellen over dierenwelzijn en de omstandigheden waaronder dieren worden vervoerd.

EESC-voorzitter **Oliver Röpke** prees dit geslaagde initiatief en benadrukte: “Ik wil de actieve deelname van het EESC aan EBI’s nieuw leven inblazen en hen een democratisch podium geven om EU-wetgeving te beïnvloeden. U kunt erop vertrouwen dat het Europees Economisch en Sociaal Comité de verdere ontwikkelingen op dit gebied op de voet zal blijven volgen en er ook actief aan zal bijdragen.”

Het MFK heeft meer ambitie en meer geld nodig

Het EESC heeft een advies uitgebracht over de [tussentijdse herziening van het meerjarig financieel kader 2021-2027](#), die door de Commissie in juni van dit jaar werd voorgesteld. Volgens het Comité is het voorstel niet ambitieus genoeg om de belangrijkste uitdagingen waar Europa voor staat adequaat aan te pakken. Om dit te verhelpen, moet er op korte termijn actie worden ondernomen. Het debat over het nieuwe MFK moet dan ook snel van start gaan.

Het voorstel van de Commissie omvat 50 miljard EUR voor de faciliteit voor Oekraïne, 15 miljard EUR voor migratie en extern optreden, een investeringsplatform – STEP genaamd – van 160 miljard EUR en een aanvullende faciliteit voor het opvangen van de stijgende rentetarieven. Het EESC vindt dat het voorstel niet ambitieus genoeg is en geen rekening houdt met de strategische prognoses, en pleit voor meer betrokkenheid van het maatschappelijk middenveld. **Johannes Hahn**, Europees commissaris voor Begroting en Administratie, is zeer te spreken over de invloed van het EESC en hamert op het belang van samenwerking binnen de EU.

Wat de faciliteit voor Oekraïne betreft, is het EESC voorstander van het gebruik van bevroren Russische tegoeden voor de wederopbouw van Oekraïne en pleit het voor “onwrikbare en langdurige steun”. Ook vindt het Comité dat er werk gemaakt moet worden van de rechtsstaat en van de betrokkenheid van het maatschappelijk middenveld, en is het teleurgesteld over de minimale middelen voor STEP en over het ontbreken van een voorstel voor een Europees Soevereiniteitsfonds. Tot slot zou het Comité graag zien dat de begroting kan worden aangepast en afgestemd op de politieke ambities en blijft het aandringen op een ambitieuzere financieringsregeling ter ondersteuning van het concurrentievermogen van de EU. (tk)

Een rechtvaardig Europa begint aan zijn grenzen

In een advies dat tijdens de zitting van september werd goedgekeurd, heeft het EESC de Europese strategie voor geïntegreerd grensbeheer onder de loep genomen en aangedrongen op een gezamenlijke strategie, betere coördinatie en bescherming van de grondrechten.

Het waarborgen van een doeltreffend Europees grensbeheer is niet alleen een kwestie van veiligheid. Het gaat er ook om te garanderen dat we de waarden waarop de Europese Unie is gegrondvest hooghouden. Het EESC pleit krachtig voor een duidelijk plan om de procedures aan onze buitengrenzen te verbeteren.

Geïntegreerd Europees grensbeheer (EIBM) is bedoeld om de coördinatie tussen de agentschappen en instrumenten van de EU en van de lidstaten die zich met grensbeheer bezighouden, te verbeteren. Daarbij moet sterk de nadruk worden gelegd op informatie-uitwisseling en het kweken van een gemeenschappelijke grenscultuur die de bescherming van de mensenrechten waarborgt.

Nationale grensinstanties spelen in dezen een cruciale rol, maar tot grote bezorgdheid van het EESC wordt in de strategie niet gespecificeerd welke verplichtingen nationale grensinstanties hebben. **Cristian Pîrvulescu**, rapporteur voor het advies, en **José Antonio Moreno Diaz**, corapporteur, vinden het belangrijk dat het EIBM-kader wordt gebruikt om elke lidstaat te verzoeken op het gebied van grensbeheer een grondrechtenplan op te stellen dat de activiteiten van Frontex aanvult.

Het EESC betreurt ook dat de praktijk van pushbacks in de EIBM-strategie onvoldoende erkend en aangepakt wordt en verzoekt de Commissie in dit verband duidelijke plannen uit te werken en de nationale grensinstanties ertoe aan te sporen deze onaanvaardbare praktijken te vermijden. Eerbiediging van de grondrechten is voor alle EU- en nationale instellingen een wettelijke verplichting en moet als zodanig worden behandeld. Het buitenlands beleid en het samenwerkingsbeleid van de EU mogen in geen geval afhankelijk worden gesteld van de medewerking van herkomstlanden aan terugkeer- en overnameprocedures. (gb)

EESC-winnaars EU-prijzen voor de biologische sector in 2023 komen uit Ierland, Duitsland en Oostenrijk

Op 25 september heeft het EESC zijn winnaars bekendgemaakt van de EU-prijzen voor de biologische sector in de categorieën “beste voedselverwerkende kleine of middelgrote bio-onderneming”, “beste detailhandelaar in biologische voedingsmiddelen” en “beste biologisch restaurant”.

Voor het tweede jaar op rij werd dit evenement samen met de Europese Commissie en andere partners georganiseerd om uitmuntende projecten of bedrijven in de hele Europese biologische waardeketen te belonen. De winnaars in alle categorieën waren uitgenodigd voor een [speciale ceremonie](#) in de Europese Commissie, met als gastheer **Janusz Wojciechowski**, de EU-commissaris voor landbouw.

EESC-voorzitter **Oliver Röpke**: “Het EESC pleit al jaren voor een duurzamer en alomvattend voedselbeleid in de EU. Ik ben er trots op dat we deel uitmaken van dit geweldige initiatief waarmee hoogwaardig voedsel toegankelijker wordt gemaakt voor de doorsneeconsument en alle stadia van de agrovoedingsketen worden bestreken. Ik wil de winnaars van de EU-prijzen voor de biologische sector 2023 feliciteren. Bedankt dat u uw inspirerende projecten met ons hebt gedeeld.”

De winnaars zijn:

Beste voedselverwerkende kleine of middelgrote bio-onderneming: [the Merry Mill](#), Vicarstown, Ierland

The Merry Mill is een biologisch familiebedrijf dat een serie biologische glutenvrije levensmiddelen produceert in Ierland. De missie van het bedrijf is hoogwaardige producten te maken die niet alleen voedzaam zijn voor lichaam en geest, maar ook duurzaam en verbazingwekkend lekker zijn en – als grootste pluspunt – geen negatieve gevolgen hebben voor het milieu.

Beste detailhandelaar in biologische voedingsmiddelen: [Gut Wulksfelde \(Bioland\)](#), Tangstedt, Duitsland

Gut Wulksfelde (Bioland) heeft een boerderijwinkel van 600 m² waarin biologische producten van eigen erf worden verkocht. De boerderij omvat 450 hectare grond, waarop meer dan 50 soorten groente worden geteeld. Het bedrijf verwerkt ook vlees, produceert eieren en runt een bakkerij waarin brood wordt gebakken voor de boerderijwinkel.

Beste biologisch restaurant: restaurant Luftburg [Kolarik im Prater GmbH](#), Wenen, Oostenrijk

Met 1200 zitplaatsen is Luftburg Kolarik sinds 2021 het grootste volledig gecertificeerde biologische restaurant ter wereld. Duurzaamheid op ecologisch en sociaal gebied worden hoog in het vaandel gedragen in dit restaurant, dat sinds 1992 bestaat. (ks)

[Cohesiebeleid 2.0: op weg naar een sterker en inclusiever Europa](#)

Op verzoek van het Spaanse voorzitterschap van de Raad van de EU [laat het EESC zijn licht schijnen](#) over de toekomst van het cohesiebeleid en doet het aanbevelingen voor een flexibeler en sociaal gefocust “cohesiebeleid 2.0” dat inspeelt op veranderende uitdagingen zoals de pandemie, klimaatverandering en de digitale transitie.

De kern van het Europese cohesiebeleid is dat het beginsel dat niemand buiten de boot mag vallen altijd wordt geëerbiedigd. “Ondanks de tekortkomingen ervan moet dit beleidsbeginsel overeind blijven”, aldus EESC-rapporteur **María del Carmen Barrera Chamorro**. “De partners uit het maatschappelijk middenveld zijn bereid om zich daarvoor via een solide investeringsbeleid van de EU te blijven inzetten. Nu Europa te maken heeft met een veranderend landschap, blijft dit standvastige beginsel een baken op weg naar een billijkere toekomst.” Corapporteur **David Sventek**: “Voor de verwezenlijking van de cohesiedoelstellingen is het van essentieel belang dat de interactie tussen horizontaal EU-beleid en het cohesiebeleid wordt bevorderd, zodat alle beleidsmaatregelen stroken met de fundamentele doelstellingen van de EU en synergieën worden gecreëerd.”

Het EESC pleit voor een gericht en flexibel cohesiebeleid van de EU en wijst daarbij op de impact van ongelijkheid op groei en concurrentievermogen. Het zou graag zien dat de verschillen tussen lidstaten, regio's en steden snel worden aangepakt, met bijzondere aandacht voor gebieden die het zwaar te verduren hebben. Steun op maat voor diverse groepen en samenwerking met de sociale partners zijn van cruciaal belang. Het EESC pleit voor een gemoderniseerd, flexibel cohesiebeleid waarmee kmo's levensvatbaar blijven en strategische technologieën in grote ondernemingen worden ondersteund. Om werkelijk convergentie tot stand te brengen is het zaak de regionale veerkracht te vergroten, in te spelen op de ontwikkelingsbehoeften en partnerschappen voor een inclusiever en flexibeler Europa te bevorderen.

De economische governance van de EU: recept van het EESC voor een geslaagde hervorming

Het EESC heeft een reeks cruciale aanbevelingen gedaan naar aanleiding van het door de Commissie voorgestelde wetgevingspakket tot hervorming van het kader voor economische governance van de Europese Unie. Het Comité is blij dat de Commissie het kader wil vereenvoudigen, maar zou graag zien dat het voorstel op een paar essentiële punten wordt gewijzigd. Deze aanbevelingen komen op een doorslaggevend moment en onderstrepen de behoefte aan een evenwichtige, flexibele en duurzame aanpak van de economische governance in de EU.

Tegen de achtergrond van de uitdagingen waarmee de EU wordt geconfronteerd – zoals de nasleep van de pandemie, geopolitieke spanningen en klimaatdoelstellingen – pleit EESC-rapporteur **Javier Doz Orrit** voor flexibeler budgettaire en structurele plannen waarbij de nationale democratische instellingen en het maatschappelijk middenveld worden betrokken, alsook voor een permanente begrotingscapaciteit voor de EU en een meer diepgaande economische governance. Ofschoon het EESC bepaalde aspecten van het wetgevingspakket kan waarderen, dringt het aan op substantiële aanpassingen.

Co-rapporteur **Luca Jahier** is voorstander van snelle onderhandelingen over een evenwichtig, afdwingbaar economisch kader. De belangrijkste voorstellen omvatten onder meer het vervangen van de starre regels voor tekortvermindering door een meer op maat gesneden aanpak, het heroverwegen van automatische

sancties en het geven van inspraak aan nationale regeringen in de begrotingsplannen. Het EESC stelt ook voor om groene investeringen en investeringen in defensie verschillend te behandelen, de definitie van overheidsinvesteringen te verruimen en ervoor te zorgen dat de EU tegen 2026 over begrotingscapaciteit beschikt. Inclusieve governance, waarbij sociale partners, maatschappelijke organisaties en parlementen worden betrokken, moet daarbij steeds vooropstaan.

De evaluatie door het EESC werpt licht op de vooruitgang die de lidstaten tot dusver hebben geboekt met de uitvoering van de herstel- en veerkrachtfaciliteit.

Het EESC heeft zijn goedkeuring gehecht aan een evaluatierapport over de EU-faciliteit voor herstel en veerkracht, een cruciaal instrument met een budget van 723,8 miljard euro dat in februari 2021 is ingevoerd om de lidstaten te helpen bij het herstel na de COVID-19-pandemie. Het rapport bevat aanbevelingen van sociale partners en maatschappelijke organisaties in Duitsland, Italië, Letland, Portugal en Roemenië voor een grotere rol van het maatschappelijk middenveld bij de uitvoering van de herstel- en veerkrachtfaciliteit.

In de evaluatie door het EESC worden effectiviteitsproblemen van de faciliteit in kaart gebracht, waarbij wordt gewezen op vertragingen en zorgen over de uitvoering op de lange termijn door een lage absorptie van middelen, een korte looptijd van plannen en een geringe administratieve capaciteit. Door te hoge eisen krijgen kmo's moeilijk toegang tot middelen. Hoewel het maatschappelijk middenveld de doelstellingen van de herstel- en veerkrachtfaciliteit relevant vindt, is er meer coördinatie nodig om deze af te stemmen op nationale strategieën.

Elena Calistru, rapporteur van het EESC: "Het maatschappelijk middenveld betreurt het gebrek aan transparantie bij het opstellen en uitvoeren van het plan en dringt aan op een gestructureerde en transparante dialoog, terugkoppelingen en proactieve betrokkenheid door middel van een actief monitoringcomité."

In het verslag wordt aanbevolen om de toegang tot actuele en gedetailleerde informatie over de faciliteit te verbeteren, de uitvoering van projecten te stroomlijnen, meer flexibiliteit te betrachten bij de selectie van projecten en de toewijzing van middelen, en verplichte – en effectievere – monitoring- en evaluatiemechanismen in te voeren voor de beoordeling van de langetermijneffecten van de faciliteit, met actieve deelname van het maatschappelijk middenveld.

Het is de taak van de EU om de maatschappelijke organisaties te beschermen tegen aanvallen

Het EESC heeft felle kritiek geuit op het feit dat de EU er maar niet in slaagt om maatschappelijke organisaties die actief zijn op het gebied van grondrechten, rechtsstaat en democratie voldoende steun en financiering te bieden.

In een debat dat op 21 september tijdens de plenaire zitting is gehouden met **Gabriella Civico**, voorzitter van Civil Society Europei, heeft het EESC aandacht gevraagd voor de situatie van maatschappelijke organisaties in Europa, die het zwaar te verduren hebben en steeds meer onder druk komen te staan; niet alleen worden zij financieel gekortwiek, zij zijn ook het voorwerp van lastercampagnes en gecoördineerde aanvallen uit verschillende hoeken, waarbij de waarde van hun werk en hun geloofwaardigheid in twijfel worden getrokken.

Bovendien hebben maatschappelijke organisaties die zich bezighouden met de meest netelige sociale en politieke kwesties, waaronder waakhondorganisaties en organisaties die zich inzetten voor gelijkheid en non-discriminatie, vaak de grootste problemen op het vlak van financiering; hierdoor kunnen zij zich niet langer naar behoren kwijten van hun kerntaak, te weten het ter verantwoording roepen van de machthebbers en het behoud van de democratie in Europa.

In zijn tijdens de zitting goedgekeurde advies over [Ondersteuning en financiering van het maatschappelijk middenveld op het gebied van grondrechten, rechtsstaat en democratie](#) verklaart het EESC dat deze situatie onmiddellijk moet worden rechtgezet.

Het pleit in dit verband voor de instelling van een specifiek financieel instrument voor in de EU gevestigde maatschappelijke organisaties die zich bezighouden met mensenrechten en democratie. Ook zou er naar het voorbeeld van "Protect Defenders" een platform moeten komen voor mensenrechtenactivisten die in EU-lidstaten actief zijn.

In het bijzonder dient aandacht te worden besteed aan de gebrekkige arbeidsomstandigheden en het karige inkomen van werknemers van maatschappelijke organisaties, die vaak onder grote druk werken, met enorme risico's voor hun geestelijke gezondheid.

"Nu de democratie in gevaar is, dragen de Europese instellingen een enorme verantwoordelijkheid. Goede bedoelingen alleen volstaan niet. Er moet concreet actie worden ondernomen om het Europees maatschappelijk middenveld te helpen zich te ontwikkelen, ook in de kandidaat-lidstaten", zo verklaarde rapporteur **Cristian Pîrvulescu**.

EESC-voorzitter **Oliver Röpke** kondigde aan dat het EESC, overeenkomstig zijn recente besluit om ook vertegenwoordigers van kandidaat-lidstaten bij zijn werkzaamheden te betrekken, voortaan ook toezicht zal houden op ontwikkelingen die belangrijk zijn voor het maatschappelijk middenveld in landen die hopen binnen afzienbare tijd tot de EU te zullen toetreden. Daartoe is het van plan om het mandaat van zijn groep Grondrechten en de rechtsstaat (FRRL) – die sinds 2018 tal van lidstaten heeft bezocht om na te gaan hoe het er met de maatschappelijke organisaties gesteld is – uit te breiden tot de kandidaat-lidstaten.

Oliver Röpke: “Het mag niet zo zijn dat de grondrechten, de rechtsstaat en de democratie stoppen bij de EU-grenzen!” (II)

Herziening van de Europese levensmiddelenrichtlijnen: de consument beschermen en transparantie bevorderen

Het EESC onderstreept dat het bevorderen van gezonde en duurzame voedingspatronen cruciaal is om de menselijke gezondheid te verbeteren, ecosystemen in stand te houden, de samenleving veerkrachtiger te maken en plattelandsgemeenschappen te ondersteunen.

Om een en ander te bereiken, is een veelzijdige aanpak nodig, met onder meer de volgende maatregelen: de beschikbaarheid van duurzame producten vergroten, de mensen voorlichten over gezondere voedingskeuzes, een herformulering van producten bepleiten en de verplichte oorsprongsetikettering voor bepaalde voedingswaren uitbreiden. Dit alles moet inspelen op de huidige zorgen in de samenleving en op de behoeften van de consument, zonder afbreuk te doen aan het concurrentievermogen van de agrovoedingssector en de gunstige arbeidsomstandigheden die daar heersen.

“In zijn advies schaaft het EESC zich achter het voorstel van de Commissie om de oorsprongsetikettering van honingmengsels verplicht te stellen, maar gaat het een stap verder en dringt het erop aan dat het percentage honing van elke afzonderlijke oorsprong op het etiket wordt vermeld, zodra hiervoor een betrouwbare testmethode is ontwikkeld. Namaakhoning is makkelijk op te sporen. Dit is de meest dringende maatregel om de Europese imkers te beschermen. Deze kan en moet onmiddellijk worden toegepast”, zegt **Kerli Ats**, de rapporteur voor het EESC-advies.

Europese imkers en andere belanghebbenden in de honingtoeleveringsketen kampen met grote uitdagingen op het gebied van de transparantie van de herkomst van honingmengsels. Deze uitdagingen hebben aanzienlijke gevolgen voor hun inkomen en voor de bredere situatie op de Europese markt. De huidige inspanningen ter bestrijding van fraude en oneerlijke concurrentie volstaan niet. Het EESC is ingenomen met het voorstel om de honingrichtlijn te herzien door verplichte oorsprongsetikettering in te voeren, maar plaatst kanttekeningen bij het gebrek aan ambitie om bijkomende maatregelen te nemen die de fraude doeltreffend bestrijden.

Het EESC dringt sterk aan op ambitieuzere maatregelen om de Europese honingproducenten te beschermen, strenge handelsnormen af te dwingen, de honing die in de EU wordt ingevoerd systematisch te testen en te traceren en de vermelding van het land van oorsprong voor honingmengsels verplicht te stellen. Op de voorgestelde etikettering moet in percentages worden aangegeven uit welke landen de honing afkomstig is, in aflopende volgorde.

Het is van het allergrootste belang dat in honingmengsels het percentage van elke afzonderlijke oorsprong kan worden aangetoond. Het EESC benadrukt dat er een snelle en toegankelijke analysemethode nodig is om de integriteit van de verplichte oorsprongsetikettering te garanderen, die de consument beschermt tegen fraude.

Er moet ook gewerkt worden aan een traceerbaarheidssysteem, waarbij alle verhandelde honing, of die nu in de EU wordt geproduceerd of wordt ingevoerd, een unieke identificatiecode krijgt. Dit systeem zou het mogelijk maken de honing te traceren tot bij de imker die de honing heeft geoogst. Er moet echter absoluut worden vermeden dat deze maatregelen ondernemingen, met name kleine en middelgrote ondernemingen, onnodig belasten met buitensporige kosten.(ks)

EESC: EU moet meer inzetten op multilateralisme om maritieme veiligheidsrisico's aan te pakken

Het EESC pleit voor meer gezamenlijke acties in het kader van de EU-strategie voor maritieme veiligheid, die bedoeld is om de soevereiniteit, de veiligheid en het concurrentievermogen van de EU in stand te houden. Het EESC steunt de samenwerking tussen

de EU en de NAVO op het gebied van maritieme veiligheid en wijst op het belang van duidelijke afspraken met internationale partners om mensensmokkel en mensenhandel collectief aan te pakken.

Het EESC heeft tijdens zijn zitting van september een [advies](#) over de mededeling van de Commissie betreffende de EU-strategie voor maritieme veiligheid en het bijbehorende actieplan aangenomen waarin wordt gewezen op het belang van multilateralisme als essentieel beleidsbeginsel in het externe EU-optreden op het gebied van maritieme veiligheid.

Het EESC vindt dat de EU en de NAVO nog meer moeten samenwerken ter wille van een doeltreffendere coördinatie op diverse gebieden van gemeenschappelijk belang, waaronder kritieke infrastructuur.

Anastasis Yiapanis, EESC-lid en rapporteur voor het advies, zei: “De strategie voor maritieme veiligheid sluit aan bij het strategisch kompas van de EU. De maritieme sector moet prioritaire aandacht krijgen en breed worden opgevat, met name tegen de achtergrond van de toenemende hybride dreigingen.”

Voorts dringt het EESC er bij de EU op aan om bij het aanpakken van gezamenlijke problemen, zoals mensensmokkel en mensenhandel, meer samen te werken met internationale partners.

Mateusz Szymański, EESC-lid en corapporteur voor het advies, zei: “De veiligheid van de bemanningsleden moet voor de EU een prioriteit zijn.”

Helaas wordt in het voorstel voor een maritieme strategie van de EU nergens verwezen naar de rol van het maatschappelijk middenveld. Het EESC benadrukt dat het zaak is om met maatschappelijke organisaties uit

de EU voortdurend samen te werken en constructieve discussies te voeren, teneinde maatschappelijk draagvlak voor het Commissievoorstel en toekomstige maatregelen te creëren. (at)

Discover what
the EESC
can do for you

2023 Edition

Nieuwe uitgave van “Ontdek wat het EESC voor jou kan betekenen”

Er is onlangs een nieuwe uitgave verschenen van een van de meest populaire brochures over het EESC. Zoals u weet, is het EESC anders dan andere EU-organen. Het is een uniek forum voor overleg, dialoog en consensus tussen vertegenwoordigers van de verschillende geledingen van het maatschappelijk middenveld.

De organisaties van de leden van het EESC fungeren als schakels tussen besluitvormers en de burgers. Ze stellen mensen in staat om veranderingen in gang te zetten of om op te komen voor zaken die hen na aan het hart liggen.

De 12 bladzijden tellende brochure laat de lezer kennismaken met het EESC, met zijn rol en visie, zijn leden, zijn functioneren en met enkele van zijn successen. Ook is er meer informatie in te vinden over het nieuwe

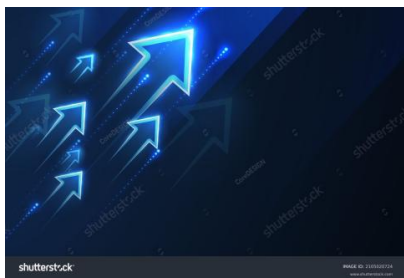
presidium van het EESC, dat eerder dit jaar is aangetreden.

Deze brochure is beschikbaar in de 24 officiële talen van de EU.

U kunt hier een exemplaar downloaden:

<https://www.eesc.europa.eu/nl/our-work/publications-other-work/publications/discover-what-eesc-can-do-you-2023-edition>. (cw)

NIEUWS VAN DE GROEPEN

Werkgevers dringen aan op snelle maatregelen voor het Europese concurrentievermogen

door Stefano MALLIA, voorzitter van de groep Werkgevers van het EESC

Dat Commissievoorzitter Von der Leyen in haar recente toespraak over de Staat van de Unie nadrukkelijk stilstond bij het Europese concurrentievermogen, jarenlang het ondergeschoven kindje, stemt de Europese werkgevers hoopvol.

Mario Draghi is gevraagd een rapport op te stellen over de toekomst van het Europese concurrentievermogen, wat goed nieuws is om het zakendoen in Europa te vergemakkelijken en concurrentiekracht terug te winnen. Het aandeel van Europa in de mondiale economie krimpt al jaren en zou naar voorspelling in 2050 onder de 10 % kunnen uitkomen.

De pijnpunten zijn dan ook legio. Zo heeft Europa een aantal van de meest productieve retailers, maar geen e-commerceplatform dat zich kan meten met de Amerikaanse en Chinese reuzen. Europa is ook sterk op het gebied van software, maar laat na om deze positie te benutten doordat er geen mondiaal toonaangevend B2B-softwarebedrijf opstaat.

De realiteit is dat bedrijven in de EU in vergelijking met onze concurrenten gebukt gaan onder aanzienlijke administratieve belemmeringen die hun vermogen om te investeren en de groene en digitale transitie daadwerkelijk door te voeren in de weg staan.

Veel van de initiatieven die de Commissievoorzitter noemde, betreffen onderwerpen die centraal staan in onze werkzaamheden. Denk aan het uitvoeren van een concurrentievermogenstoets, versnelde vergunningsprocedures voor windenergie, sectorale dialogen ter ondersteuning van op de dubbele transitie afgestemde bedrijfsmodellen, de top van de sociale partners in Hertoginnedal en, *last but not least*, het verslag van Mario Draghi over het concurrentievermogen, dat ook een blik op de interne markt moet omvatten, iets wat geheel en al ontbrak in de toespraak van Von der Leyen.

De verwachtingen die in deze veelbelovende en belangrijke toespraak worden geschapen, moeten misschien wel wat worden getemperd. De factor tijd speelt in ons nadeel. Begin 2024 heerst er reeds verkiezingskoorts in het licht van de Europese verkiezingen in juni. Om het concurrentievermogen te herstellen, hebben we nú politieke wil nodig. Het mag niet bij mooie woorden blijven.

De groep Werkgevers belegt eind november een buitengewone vergadering in Valencia om de uitdagingen en kansen voor de toekomst te bespreken.

[Waarom u wilt dat uw buschauffeur voldoende rust kan nemen – niet alleen om voor de hand liggende reden](#)

door de groep Werknemers van het EESC

De Europese Commissie [werkt aan een wijziging van de regels](#) voor de minimale onderbrekingen en rusttijden in het ongeregeld personenvervoer

We willen allemaal veilig en wel aankomen op onze plaats van bestemming. Dat de buschauffeur goed uitgerust achter het stuur zit, lijkt daarbij vanzelfsprekend te zijn. [Dit is echter niet altijd het geval.](#) Hoewel dit soort busvervoer “ongeregeld” of “occasioneel” heet, is het werk vaak niet seizoensgebonden of occasioneel, maar eerder continu van aard. Met de wijziging die de Commissie voorstelt, zouden buschauffeurs op binnenlandse ritten voortaan twaalf opeenvolgende dagen kunnen werken zonder rust te hoeven nemen. Dit is nu reeds mogelijk in het internationale vervoer – ook een sector die altijd staat te springen om personeel.

Deze flexibele benadering van de rusttijden wordt aangevoerd als manier om het gebrek aan chauffeurs aan te pakken, maar zal de verkeersveiligheid in gevaar brengen (en aangezien de meeste chauffeurs in de sector boven de 50 zijn, vormt de extra stress een ernstig risico) en het personeelstekort juist alleen maar vergroten. Slechtere arbeidsomstandigheden zullen het beroep beslist minder aantrekkelijk maken. Chauffeurs in deze branche voeren immers vaak al andere taken uit die verband houden met de begeleiding van de groep reizigers.

[Als we](#) de arbeidsomstandigheden nu eens zouden verbeteren en mensen die in deze branche aan de slag willen ondersteuning zouden bieden bij vergunningen en rijbewijzen, en als we zouden zorgen voor veilige rust- en andere infrastructuurvoorzieningen, dan zouden we misschien wél meer chauffeurs kunnen aantrekken.

[Conferentie over voedselsoevereiniteit van de EU: nadruk op de sleutelrol van landbouw, visserij en consumenten en oproep tot een inclusief en duurzaam voedselbeleid met een langetermijnvisie](#)

door de EESC-groep Maatschappelijke Organisaties

Eerlijke prijzen voor boer én consument en waarheidsgetrouwe en transparante informatie zijn essentieel, willen de primaire sector en de consument hun cruciale bijdrage aan de strategische autonomie van de Europese voedselproductie kunnen leveren. Deze soevereiniteit moet aansluiten bij de “van boer tot bord”-strategie van de Europese Green Deal. Aanpassing van het huidige voedselbeleid is dan ook geboden.

Aldus luiden de belangrijkste conclusies van de conferentie over [voedselsoevereiniteit in de EU: de rol van landbouw, visserij en consument](#), die door de groep Maatschappelijke Organisaties van het EESC, samen met de minister van Plattelandszaken en de minister van Zee van de regionale regering van Galicië, op 26 september 2023 in de Cidade da Cultura de Galicia in het Spaanse Santiago de Compostela werd georganiseerd.

De voorzitter van de groep Maatschappelijke Organisaties, **Séamus Boland**, zei dat alle Europeanen, onder wie producenten, distributeurs en consumenten, baat hebben bij een eerlijke, gezonde, veerkrachtige en

duurzame voedselketen. Tijdens recente mondiale crises is echter gebleken dat er behoefte bestaat aan Europese voedselsoevereiniteit met zeer hoge wereldwijde veiligheidsnormen. Boland wees ook op het belang van samenwerking: “De toekomst van de levensmiddelensector staat of valt met samenwerking tussen partijen, sectoren en beleidsterreinen om de vele uitdagingen doeltreffend aan te pakken. We moeten naar een inclusief voedselbeleid streven en een langetermijnvisie voor de Europese visserijsector ontwikkelen.” De voedselsoevereiniteit van Europa zal volgens hem worden bepaald door de beslissingen van individuele personen, gemeenschappen en het maatschappelijk middenveld.

José González Vázquez, minister van Plattelandszaken:

[Hier](#) vindt u meer informatie over de specifieke voorstellen van onze deelnemers aan de conferentie en over de fototentoonstelling [Mariscadoras](#) van de Galicische kunstenaar [Adrián Baúlde](#), die door de groep Maatschappelijke Organisaties in het kader van de conferentie in samenwerking met Cidade da Cultura de Galicia werd georganiseerd. De tentoonstelling brengt een hommage aan vrouwen die in de schelpdiervisserij werken en aan hun rol in het lokale voedselsysteem, en vormt zo een aanvulling en ondersteuning van de werkzaamheden van het Comité op het gebied van veerkrachtige en duurzame Europese voedselsystemen.

SOON IN THE EESC/CULTURAL EVENTS

[Connecting EU 2023: de verkiezingen komen eraan](#)

Op 23 en 24 november zal in Bratislava het belangrijkste communicatie-evenement van het EESC plaatsvinden, waaraan zal worden deelgenomen door publieksvoorlichters van maatschappelijke organisaties. In de aanloop naar 2024, het jaar dat in het teken zal staan van wat ook wel “het wereldkampioenschap verkiezingen” wordt genoemd vanwege de vele verkiezingen die wereldwijd zullen plaatsvinden, zal Connecting EU dit jaar vooral gefocust zijn op de verkiezingen voor het Europees Parlement.

Met name is er het seminar “**Waarom stemmen voor de Europese verkiezingen in 2024?**”, dat tot doel heeft maatschappelijke organisaties ertoe aan te zetten het belang van de EU-verkiezingen te helpen promoten en een hoge opkomst te bereiken, ondanks de democratische achteruitgang in verschillende lidstaten en het verlies aan vertrouwen in democratische instellingen waar alle landen mee te maken hebben.

Het seminar zal specifiek ingaan op drie thema's, die de komende maanden wel eens centraal kunnen komen te staan tijdens de debatten:

- Desinformatie en de gevolgen daarvan voor de verkiezingen van 2024: we kunnen er zeker van zijn dat er veel nepnieuws en valse verhalen de ronde zullen doen tijdens de verkiezingscampagnes voor het Europees Parlement. Zal het niet nog moeilijker zijn om desinformatie aan te pakken, nu steeds vaker gebruik wordt gemaakt van AI? Kunnen de nieuwe EU-regels inzake desinformatie helpen voorkomen dat hele legers van socialemediatrollen leugens verspreiden? Kunnen zij buitenlandse inmenging in de verkiezingen helpen beteugelen? Wat kan er zoal worden gedaan om de verspreiding van desinformatie tegen te gaan?
- Maatschappelijke organisaties warm maken voor de verkiezingen: wat werkt en wat niet? Is het maatschappelijk middenveld, nu de democratie in heel Europa op een laag pitje staat, in staat om de Europese burgers te wijzen op het belang van de Europese verkiezingen en hen te overtuigen om massaal naar de stembus te gaan? Zal de strijd om de harten en geesten van de kiezers in het nieuwe communicatielandschap, waarin de traditionele media de overhand lijken te verliezen, worden gewonnen via sociale media of toch eerder via persoonlijke ontmoetingen tijdens openbare bijeenkomsten? Wat zijn de *do's* en *dont's* als het gaat om de communicatie met potentiële kiezers? We zullen naar recente verkiezingen kijken om hier meer over te leren.
- Verkiezingen en jongeren: hoe kunnen jongeren ervan worden overtuigd dat hun stem belangrijk is? Hoe kan ervoor worden gezorgd dat zij massaal naar de stembus gaan? Uit recente peilingen blijkt dat meer dan de helft van de Europeanen jonger dan 25 zich in de steek gelaten voelt door de mainstream politiek en de EU. Wat is er nodig om hun perceptie te veranderen?

Het seminar maakt deel uit van de serie “Connecting EU”, die ieder jaar een platform wil bieden aan personen en publieksvoorlichters van maatschappelijke organisaties om te netwerken en actuele kwesties van gemeenschappelijk belang in Europa aan te kaarten. Het evenement brengt EESC-leden en vertegenwoordigers van andere EU-instellingen, partnerorganisaties uit de lidstaten, journalisten en onderzoekers bijeen om zich over de hete hangijzers van vandaag te buigen.

Het volledige programma en de lijst met sprekers vindt u binnenkort op de website van het EESC. Voor meer informatie kunt u contact opnemen met: pressofficers@eesc.europa.eu.

Redactie

Ewa Haczyk-Plumley (editor-in-chief)
 Daniela Marangoni (dm)
 Laura Lui (ll)

Aan deze uitgave werkten mee

Christian Weger (cw)
 Daniela Marangoni (dm)
 Daniela Vincenti (dv)
 Ewa Haczyk-Plumley (ehp)
 Giorgia Battiato (gb)
 Jasmin Kloetzing (jk)
 Katerina Serifi (ks)
 Katharina Radler (kr)
 Laura Lui (ll)
 Marco Pezzani (mp)
 Margarita Gavanias (mg)
 Margarida Reis (mr)
 Millie Tsoumani (mt)
 Pablo Ribera Paya (prp)
 Thomas Kersten (tk)

Coördinatie

Agata Berdys (ab)
Giorgia Battiato (gb)

Technical support
Bernhard Knoblach (bk)
Joris Vanderlinden (jv)

Adres

Europees Economisch en Sociaal Comité
Jacques Delorsgebouw, Belliardstraat 99, B-1040
Brussel, België

EESC Info verschijnt negen keer per jaar – telkens ter gelegenheid van een EESC-zitting. ?EESC info is beschikbaar in 23 talen.

EESC Info is niet het officiële verslag van de werkzaamheden van het EESC. Voor die werkzaamheden wordt verwezen naar het Publicatieblad van de Europese Unie en andere publicaties van het EESC.

Reproductie – onder vermelding van EESC Info – is toegestaan, op voorwaarde dat de redactie een link wordt toegestuurd.

10/2023